

FILOZOFICKÁ FAKULTA UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE

ÚSTAV BOHEMISTICKÝCH STUDIÍ

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení autora	Youngmo Ku
Studijní obor	ČEŠTINA PRO CIZINCE
Název bakalářské práce	Didaktika konkrétních jazyků Srovnání výuky češtiny a korejštiny
Vedoucí BP	PhDr. Tomáš Horák, Ph.D.

Obligatorií hodnocení

Osobní zaujetí tématem	vysoké	průměrné	malé	neuspokojivé
		X		
Splnění cíle a zadání BP	úplné	z větší části	částečné	nedostatečné
				X
Výběr literatury	bez výhrad	vyhovující	neúplný	nedostatečný
	X			
Teoretické zpracování tématu	výborné	průměrné	spíše nízké	neuspokojivé
				X
Samostatnost a původnost zpracování BP	vysoká	uspokojivá	nesamostatná	kompilát
Struktura BP	logická	velmi dobrá	méně zdařilá	neuspokojivá
				X
Jazyková úroveň BP	výborná	velmi dobrá	dobrá	nedostatečná
			X	
Stylová úroveň BP	výborná	velmi dobrá	dobrá	neodpovídající
			X	
Inspirativnost BP	vysoká	uspokojivá	nižší	nepatrná
				X
Formální stránka BP	výborná	velmi dobrá	dostatečná	nevyhovující
			X	

Fakultativní hodnocení

Úroveň výzkumu a materiálů; konzultace BP	vysoká	uspokojivá	nižší	žádná
Praktické zaměření BP	vysoké	přiměřené	nízké	žádné
			X	

Do příslušného rámečku vepište x.

Poznámky a připomínky oponentky BP:

Podle autorovy anotace je cílem předložené BP poukázat na vývoj češtiny a korejštiny, zvýraznit jejich rozdíly, poukázat na problémy, které mají studenti při jejich osvojování, a nastínit jejich principy.

K těmto, autorem formulovaným cílům, musím v úvodu říci, že jsem v práci nenalezla žádné informace ohledně vývoje obou jazyků; dále mi není, ani po prostudování BP, jasné, co znamená „nastínit principy“, proto ani tento cíl nemohu pokládat v dané práci za naplněný.

V teoretické části autor začíná velmi širokým základem, který však bohužel nijak konkrétně nevztahuje ke svým cílům práce, např. není vůbec zřejmé, proč píše o teorii kritického období, protože dále v práci se již o výuce dětí a specifičnosti této výuky vůbec nezmiňuje. V celé kapitole 1.2 dominuje hledisko osvojování mateřského jazyka u dítěte, bakalářská práce se však k tomuto tématu vůbec nevztahuje.

Stejně tak rozpačitě působí kapitola 2 Didaktika cizích jazyků, která je informačně samoúčelná. Vzhledem k tomu, že autor se didaktice věnuje v teoretické části velmi podrobně, očekávala bych, že didaktické hledisko bude uplatněno i v části analytické, tam však přechází v jakousi „dojmologii“ toho, jak k problematice přistupuje autor ve své vlastní výuce. Dočítáme se tak třeba o „*klasické školní metodě výuky v jazykových kurzech*“ (s. 37). Další výtkou k této kapitole je výskyt citovaných autorů, kteří však nejsou uvedeni v seznamu literatury, vzniká tak dojem, že text není zcela původní a je čerpán z nějakého jiného zdroje. Srov. např. s. 21, 24 Zormanová 2014; s. 21 Loveček 2005; s. 23 Škodová 2012; s. 24 Chocholatá 2012; s. 25 Šmídová 2012, s. 26 Sklenářová 2013; s. 26 Poláková 2008.

V kapitole 3 Didaktika výuky češtiny a korejštiny jsem očekávala podrobný rozbor specifik obou jazyků a jejich vzájemné porovnání didaktického charakteru. Opět se však setkáváme pouze s obecnými informacemi, které nejsou nijak rozpracovány. Korejšтина je popsána rozsahem na jediné straně (s. 32), na další straně jsou uvedeny tabulky s hláskovou abecedou a jejími transkripce. Proč však tabulka obsahuje např. ruskou transkripci, či transliteraci používanou univerzitou v Yale, zůstává bez jakéhokoliv komentáře. Obtíže zvládnutí korejštiny zabírají pak jednu jedinou stranu. Obtíže zvládnutí češtiny (pro autora Češtiny, s. 36) pak zaujímají celkově 5 stran. Vzhledem k tomu, že toto byl cíl práce, nepokládám text za příliš propracovaný. Svou úrovní kapitola odpovídá zpracování seminární práce. Navíc se v ní objevují terminologické nepřesnosti, např. s. 40, kde autor tvrdí, že pro výslovnost je problematické písmeno Ř.

Dojem útržkovitosti a nepropracovanosti pak završuje kapitola 3. 4 Učební materiály na českém trhu, její forma odpovídá už jen útržkovitým autorským poznámkám, není nikterak jasné, co je cílem této kapitoly a jaká kritéria autor zvolil pro výběr uvedených učebnic a pro informace o nich uvedené.

Celkově chybí práci všechny zásadní rysy jakékoliv odborné práce. Chybí vymezení hypotéz, stanovení metodologického postupu, provázanost teoretického základu s vlastní analytickou prací, formulování závěrů.

Po přečtení BP musím konstatovat, že autor bohužel své cíle stanovené v anotaci naplnil opravdu doslova, tj. *poukázal a nastínil*.

Autorovi doporučuji, aby se zpracování textu ještě dále věnoval, a to jak po stránce formální, tak po stránce obsahové.

Z uvedených důvodů se nedomnívám, že práce splňuje požadavky kladené na práci bakalářskou a k obhajobě ji **nedoporučuji**.

V Praze dne 28/8 2016

Mgr. Svatava Škodová, Ph.D., ÚBS FFUK

